

dre lande eller har andre religiøse præferencer end kulturministeren og mig.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jeg sådan set fuldstændig enig med spørgeren i. Kulturkanonen skal ikke rettes mod nogen som helst, kulturkanonen er en invitation, en gave til os alle sammen til at blive lidt klogere på det samfund, vi lever i, og den historie og den kultur, som har formet det samfund.

Jeg er også enig i, at det er en prioritering, og det er en præference, at man sørger for ligestilling også i kulturen. Derfor er det da også et mål for mig, hver eneste gang jeg udnævner repræsentanter til forskellige udvalg under Kulturministeriet, at vi sørger for en ligelig fordeling af mænd og kvinder. Og det gør vi alt, hvad vi overhovedet kan for, for der kommer værdier fra begge køn, som er med til at skubbe det her samfund videre.

Men man kan jo ikke vælge en kulturkanon ud fra, om det er en mand eller kvinde. Det er en historisk kendsgerning, at det er mænd, der har skrevet det meste af den litteratur, som i hvert fald blev skrevet for indtil 100-150 år siden. For øvrigt er et af de første litterære værker, der er valgt i kulturkanonen, for 400 år siden skrevet af en kvinde, som sad fanget i et fangetårn. Så der er kvinder med, i øvrigt i alle syv udvalg, og de er ikke valgt, fordi de er kvinder, men fordi de har haft så stor betydning, at de skal med i en kulturkanon.

Per Clausen (EL):

Det, jeg bare forsøger her, er at få kulturministeren til at erkende, at kulturkanonen kan være et dårligt våben i kulturkampen.

Jeg går jo ligesom kulturministeren ind for ligestilling mellem kønnene og så gerne, at en kulturkanon ville have afspejlet en dansk virkelighed, hvor der var ligestilling mellem kønnene, men sådan har det ikke været, og sådan er det ikke.

Måske ville min appel til kulturministeren være: Kunne det ikke være en anledning til at tage en dialog både med os gammeldanskere og folk fra andre kulturer og andre religioner med udgangspunkt i, at vi måske har et fælles problem med at skabe lighed mellem kønnene, i stedet for at beskrive det, som om vi har løst problemerne, og det har de andre så bare at rette sig ind efter?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg forstår ikke helt spørgsmålet, for der er ikke nogen, i hvert fald ikke mig bekendt, der har sagt, at man ville bruge kulturkanonen som et våben imod nogen. Det har jeg i hvert fald ikke set nogen steder.

Det, som jeg har sagt, er, at kulturkanonen er en invitation, en gave til alle om at gå om bord i dansk kultur – og den invitation er til alle. Derfor har jeg valgt at gøre det, at vi oversætter kulturkanonen til de store indvandrersprog i Danmark – det er engelsk, det er tyrkisk, arabisk og serbokroatisk – så man får den introduktion, hvis man vil. Igen: Det er frivilligt, om man har lyst til at gå om bord, og hvis man vil gå om bord, har man så den mulighed, ved at vi oversætter den til de sprog.

Kl. 13.35

Per Clausen (EL):

Jeg må så konstatere, at kulturministeren igen er gået væk fra sin formulering på landsrådsmødet i Det Konservative Folkeparti, hvor han sagde, at der er en sammenhæng mellem kulturkanonen og kulturkampens nye front, naturligvis medmindre kulturkampens nye front er en dialogfront.

Det ville jo være en god erkendelse at få i dag, at det, vi har brug for, er en dialog med udgangspunkt i den danske kunsts kat, vores kulturelle historie, det, vi mener vi står for nu, men også en erkendelse af, at vi faktisk i forhold til nogle af de ting, vi slås for i fremtiden, også har nogle vanskeligheder og nogle problemer, som vi skal have løst. Hvis vi er kommet dertil, så synes jeg i hvert fald, at vi i dag er kommet langt. Og jeg har en meget mere positiv forståelse af, hvad kulturministeren mener, end hans tidligere udtalelser har givet anledning til.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg ved ikke helt, hvordan jeg skal starte svaret på det her spørgsmål, for det her er jo en af de sager, som får lov til at flyve, når pressen bliver taget som sandhedsvidne.

Sagen er den, at det, der har været hele intentionen med kulturkanonen fra udvalgenes side, fra min side, fra de menneskers, der har beskæftiget sig med den, har været at give en invitation, en gave til den danske befolkning, til at gå om bord i dansk kultur. Og der er ikke nogen sammenhæng mellem den politiske værdikamp om fundamentalistiske værdier over for demokratiske værdier og kulturkanonen.